

מה אהבתי

הקדן לעידוד שניים מקרא ואחד תרגום, בקיאות בפרשה ומפרשי התורה • לזכר מ"ה קדושי מירון

מועמה של התיבה
תורתך שאלתי

נחה של קבלה טובה
סיפורו של שבת

בין חומר לחמר
כתרגומו

תיבת תורה ותפילה
רצון השם

מתחילים ממשמורת

עצות והיגדים על מצוות קריאת שניים מקרא ואחד תרגום

ממשיכים את הימים הנוראים

א.

עת לשתוק

לכל זמן, ועת לכל חפץ, תחת השמים: עת לקרוע, ועת לתפור, עת לחשות, ועת לדבר: עת לאהב, ועת לשנא. עת מלחמה, ועת שלום: (קהלת פרק א)

"עת לחשות", כן, זו השורה המופיעה מעל המילים: "עת מלחמה".

לשתוק, כי פשוט אין מילים. אין מה לומר.

אנחנו לא יודעים כלום.

"איך זה יתכן? איך יכול להיות? משהו פה לא הגיוני..." אלו המילים שנשמע בתקופה הקרובה.

ואנחנו מה? אין לנו לומר מילה, רק להרכין את הראש בחלישות חיל ונמיכת קומה, ולזעוק את הפסוק שקראנו רק לפני שבועיים (דברים לב, ד), "הצור תמים פעלו, פי כל דרכיו מןשפט, קל אמונה ואין עול, צדיק וישר הוא".

...

ב.

'תנו לי עוד במחיצתכם'

למעלה מאלף ומאתיים נרצחים ביום אחד, זהו מספר גדול מדי. עצום ונורא מדי מכדי שנוכל לפצות פה ולומר מילה. ובודאי שאין לנו את הרשות

ג.

התמונות להמחשה בלבד!

בפרשתנו - פרשת נח, אנחנו פוגשים לראשונה את גבורות השי"ת, מעט מגדולתו ונוראותיו, איך שהוריד מבול מים, ואח"כ בלל והפיל את דור הפלגה. רק טיפש כמו טיטוס (ראה גיטין נ"ג), טועה מבלי להבין שהמבול והנחשול שנשלח להטביעו בים - אלו רק דוגמאות בעלמא. 'הצעת הגשה' בלבד. אדם חכם יודע ומבין שהמבול הוא רק 'סעיף קטן' אחד, ושלל התיעודים, התמונות והסיפורים שמופיעים בתורה, הינם להמחשה בלבד.

אדם ששקל טוב בלבו, יודע שה' יתברך שאלו הן גבורותיו - הרי ודאי שכל העולם כולו כלי משחק בידי!

ומעתה, יהודי שקורא ומשנן את פסוקי התורה בכל שבוע, וחוזר על גבורותיו של הקב"ה מידי שנה בשנה, מגן על עצמו מפני נפילה ותקלה. אמנם המילים של התורה לא משתנות חלילה, הפסוקים בכל שנה - הם אותם פסוקים, אבל דברי תורה כמו יין משובת, תמיד אתה מוצא בהם טעם חדש ומשובח. ולכן גם חובתנו בכל פעם מחדש, להשתדל

ללכת בשרירות לבנו ולהגיב במשיכת כתף כאילו כלום לא קרה.

מה שיכול אולי קצת לתת כוחות, ולהעניק נקודת נחמה קטנה בתוך כל החושך והאפלה הכבירה שאנו מצויים בה, זו ההבנה, כי אחרי שהתפללנו בראש השנה, צעקנו ביום כיפור וקיבלנו קבלות בנעילה - כנראה הקב"ה לא רוצה שנמשיך ונחזור לשגרה!

הקב"ה מבקש להמשיך איתנו עוד את "הימים הנוראים". נוראיים - בכל מובן ופירוש שנבחר.

אחר שהיה איתנו 'בצילא דמהימנותא' בימי חג הסוכות, וביקש מאיתנו 'תנו לי עוד יום אחד' בשמחת תורה, מצמרר היה לקום בבוקר של חג שמחת תורה ולגלות, כי יום אחד לא מספיק. ה' יתברך לא מסתפק רק בעוד יום אחד, אלא רוצה להמשיך איתנו עוד!

אין מנוס מלהסיק כי הקב"ה רוצה עוד את התפילות והסליחות שלנו, את הקבלות ואת הקרבה אליו. ה' רוצה שהחורף הקרוב לא יהיה עוד 'ומן' שגרתי מהסוג שאנחנו מכירים, אלא עם קשר קצת יותר יסודי ועמוק אליו ואל תורתו.

...

אלפי מתקשרים לקו 'מה אהבתי' זוכים לרכוש בקיאות בפרשה, ונכנסים להגרות ענק! התקשרו ותזכו גם אתם: 0795-100-200

להוסיף ולגלות יותר הבנה ועומק, להטעים ולהתחבר לרובד פנימי יותר.

אי אפשר להשאיר לעולם-ועד ברמת הדקלום של הגן: "מה ברא ה' ביום הראשון", או: "נח איש צדיק היה, מן המבול ניצל בתיבה", אלא תמיד צריך להוסיף עוד הבנה ועומק. ואז, הדבר מהווה חיסון וחיזוק באמונה, ומונע קלקול ונפילה, חלילה.

...

ד.

האמונה נמצאת בתורה

בשנים האחרונות אכשור דרא, ורבים מרבים לדבר בעניני אמונה ובטחון, וזהו דבר נפלא ונשגב ביותר. אך ראשית לכל יש לזכור, כי הדרך האמיתית לשמור על גחלת האמונה בוערת ויוקדת, היא החזרה והשינון על פסוקי התורה.

בסיס האמונה נמצא בתורה הקדושה. סביבה עומד הכל. אל מול הנסיונות הגדולים, הקלקול שמורים ראש, הנשירה הכואבת, ושלל התהיות שמותרחשות בדור האחרון, אין ספק כי אחת העצות המרכזיות כנגד זה, הוא פשוט לקרוא ולשון.

לפני כל הדרשות והפלפולים, פשוט להתעמק ולהתעכב על 'הכרת התורה' כפשוטה - כמות שהיא, בדמותה ובצלמה, 'שנים מקרא ואחד תרגום'. וע"י כך להתוודע במעט לגדלותו של הבורא נותן התורה, ולפגוש בלי אמצעיים ומתווכים, את ניסיו ונפלאותיו. גבורותיו ונוראותיו.

לא נבראו רעמים אלא כדי לפשוט עקמומיות

שבלב' (ברכות טו.), כאשר מתרחש אירוע קשה שכזה, נסיון והסתר פנים נורא, עיננו צריכות להיות נשואות אך ורק לבורא יתברך ולתורתו הקדושה, שהיא זו שתזכיר לנו כי אויבנו מסביב והחמאס אינם אלא ה'מקל' של בורא עולם.

...

ה.

"למען תדעו ותאמינו לי"

יסוד האמונה נמצא כאמור, בספר התורה, אשר יחד עם כ"ד ספרי התנ"ך, מלאים וגדושים בנסים ומופתים, נפלאותיו של הקב"ה.

ומצביעים ומוכיחות פה אחד כי ה' מושל בכל, ובידו הכח והגבורה.

הרי רק בהפטרה של פרשת בראשית, ניתן לראות ולהשתומם, איך כל אירועי אסון 'שמחת תורה', מופיעים וכתובים אחת לאחת בתוך מילותיה של ההפטרה.

בקריאת התורה בשבוע שעבר בבתי הכנסת, אמנם קראו את הפטרה 'מחר חודש', אבל כל מי שקרא

את ההפטרה המקורית של פרשת בראשית אחר קריאת 'שנים מקרא' (כפי שראוי, ראה חזו"ע שב"א עמ' שז), השתומם לגלות, איך דברי הנביא, כמו מדברים במפורש על האירועים הקשים שראינו פה: "בבתי קלאים תקבאו - הי לבו ואין מציל".

"מי נתן למשפחה יעקב וישאל לבן? שואל הפסוק שם את השאלה המתבקשת, וגם עונה כשנשבתו של אותו ילד למרדכי היהודי: "הלוא ה' זו חקטאנו לו, ולא אבו בדרךיו הלוה, ולא שמעו בתורתו: וישפך עליו חמה אפו, ונעזו מלחמה. ותלהטו מסיביב - ולא ידע. ותבער בו - ולא ישים על לב" (ישעיה מב, כב-כה). כן, במפורש כתוב פה שכוחות הבטחון יוכו בעיוורון, ואף אחד לא ידע ולא ישים לב לזהות את גודל הסכנה המתקרבת.

אך זו נחמתנו, כי כפי שראינו את תחילתו של הפסוק, כך בקרוב נוכח לראות את קיום המשך פסוקי ההבטחה והנחמה שכתובים

מיד בהמשך: "ועתה פה אמר ה', פראך יעקב ויצרך ישךאל, אל תירא פי גאלתיך, קראתי בשמיך לי אתה: פי תעבר בפנים אתך אני, ובעהרות לא ישטפוך, פי תלך במו אש לא תפנה, ולהבה לא תבער פה: פי אני ה' אלקיך קדוש ישראל מושיעך, נתתי כפרך מצריים, ואתן אדם תחתיה, ולאפים תחת נפשך: אל תירא פי אתך אני... למען תדעו

אחד שביקש מאיתנו יחנו לי עוד יום אחד בשמחת תורה, מצמרר היה לקום בבוקר של חג שמחת תורה ולגלות, כי השי"ת לא מסתפק רק בעוד יום אחד, אלא רוצה להמשיך יאיתנו עוד!

ותאמינו לי, ותבינו פי אני הוא, לפני לא נוצר אל-ואתרי לא יהיה" (שם מג, א-ו).

אין לנו אלא להתחזק בעסק התורה אשר היא מנגא ומצלא, ובזכותה ישמור ה' ויגן בעדנו ובעד כל כלל ישראל בכל מקום שהם.

כי נר מצוה ותורה אור

לא נותנים לחושך לגבור.
לא חוזרים לשגרה!!!
מקיפים על 'שנים מקרא'

מהו הסוד הטמון בכל "יש אומרים" ברש"י?

"צהר תעשה לתבה" - ביאורו הוא להתדבק במדת האמת אל הקב"ה באופן כזה, שיהפוך האדם עצמו להיות מעין "צהר" נפירוש רש"י הראשון שהוא "אבן טובה", ותפילתו ודיבוריו אל הש"י יהיו כאלה שמאירים לו בכל עת || אולם מי שאינו בדרגה זו, אל יפול ברוחו, כי כדיבור אחד של אמת, יכול הוא למצוא את האור הטמון בתוך החושך, וכמו "צהר התיבה", שהוא החלון, יכול הוא למצוא את האור והשביל שיובייל אותו לציאה ממצרים // המשפיע הרה"צ מאיר נחמן אלחדד במאמר מיוחד לפרשת נח

בעין הפרשה

מבט והגות לפרשת שבוע

הרה"ח רבי מאיר נחמן אלחדד שליט"א
ראש כולל 'קדושי מירון'

המאירים - כלומר, דיבורי האמת, הם-הם שמראים לו את הפתח.

אך צריך שתהיה זו אמת גמורה, ברורה וצלולה, בלי שום דופי, ועל המשכיל המבין, להתפלל כל ימיו שיזכה אפילו אך פעם אחת בכל ימי חייו לדבר דיבור אחד של אמת לפני השם כראוי. ויש בזה כמה דרגות, ומי שזוכה לבחינת האמת האמיתית, אזי השם יתברך אור לו, ואז הוא מאיר בעצמו - כי נתלבש בו אור השם יתברך. אך מי שעדיין לא זכה למדרגה העליונה של אמת ועם כל זאת הוא במדרגת-מה של אמת, אף שאינו מאיר בעצמו (מאחר שלא הגיע לאמת הברורה) עדיין, האמת תועיל לו שיוכל דבר אחר להאיר בו - וזה מרומז בפירוש רש"י על המילה 'צהר', יש אומרים אבן טובה ויש אומרים חלון.

שני ביאורים ל"יש אומרים"

וכך יתבאר הדברים בלשונו של רש"י הקדוש. יש שני מדרגות: מי שהוא במדרגת אמת האמיתית, הוא מאיר בעצמו, ועליו רמז רש"י באומרו "יש אומרים", דהיינו שאומרים אקרי-אמת, שהם בבחינת "אבן טובה" שמאירה בתוכי האדם עצמו, אך "יש אומרים" שהם גם כן דוברים דיבורי אמת, אך לא במדרגה העליונה הנ"ל, והם בבחינת "חלון", שאחר יוכל להאיר בו, כמו חלון, שהוא עצמו איננו מאיר, רק פותח הוא צוהר אל האור שבחוץ.

וזה החילוק שבין שני הלשונות ברש"י, בביאור אבן טובה או חלון; כי האבן טובה, מאירה מעצמה והחלון איננו מאיר מעצמו, רק שדבר אחר כגון השמש או דבר אחר יוכל להאיר בו.

ולסיכום, העצה היעוצה שאדם צריך להמשיך את עצמו אל מדת האמת, ויביט אל האמת לאמיתה, ויבקש לדבוק בכל נימי נפשו אך ורק במקור האמת האמיתי, הלא הוא השם יתברך בעצמו. וכך, גם בתפילתו, אפילו שעדיין אינו במדרגה שיכול להתפלל בהתלהבות ובהתעוררות כראוי, עם זאת, יאמר את הדיבור במידת האמת, כגון שיאמר: "אנא השם הושיעה נא", באמת, ובזכות כוונתו בעת דברו אל השם יתברך מתוך רצון וכוונה של אמת, יזכה באמצעות אותו דיבור לראות את הפתחים הטמונים במחשכי דרכו, ואלה יאירו עבורו את הדרך הסלולה אל הציאה מחושך לאור, עד שיוכל להתפלל כראוי לפני הקב"ה בכל עת.

כי כפי שידוע, ואף הורחבו הדברים במדורים קודמים, חותמו של השם יתברך אמת, והוא יסוד הכול, וכאשר זוכה האדם להתדבק במדרגת האמת, מתלבש בו אור השם יתברך בעצמו - שחותמו אמת - ואז זוכה הוא ונקרא עליו הפסוק "השם אורי וישעי", ומכיוון שהשם אור לו - יוכל למצוא פתחים רבים להימלט מן החושך ומעמקי הגלות שבהם כלוא האדם.

האור שטמון ב"פותחין לו"

וזאת עלינו לדעת, כי גם בחושך, טמונים פתחים רבים שניתן לצאת באמצעותם אל האור, כמו שאמרו חז"ל "הבא ליטמא פותחין לו", ודרשו במשנת החסידות, כי אדרבה, יש לו פתחים הרבה לצאת ממחשכי נפשו, וכיון שיש לפניו דרכי מילוט רבות, יכול היה לצאת באמצעותם. אלא מאי, רואים אנו כי אינו נוטש את דרכו הרעה, אין זאת אלא משום ש"הכסיל בחושך הולך", ואינו רואה את הפתחים המאפשרים לו לצאת מדרכו, ועל כן קשור הוא ואסור שם.

כל זאת, עד אשר ידבר את דיבורי התפילה באמת ומעומק ליבו - או אז, אותם דיבורים יאירו את חשכת דרכו, והשם יתברך בעצמו יהיה לו לאור ובזכות זאת, מוצא הוא את הפתח לצאת, כמו שכתוב, "פתח דבריך יאיר, מבין פתיים", שהדיבורים

אנו קוראים בפרשת נח, על הצייוי מהקב"ה לנח לעשות לתיבה חלון: "צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצידה תשים תחתיים שניים ושלישים תעשה". ומבאר רש"י ז"ל על המילה 'צהר' - יש אומרים חלון, ויש אומרים אבן טובה.

ורמזו תלמידי הבעש"ט בפסוק זה דרך נפלאה בעבודת השם. הנה, ידוע שהסטרא אחרא מסבבת את הקדושה. ולכן, כאשר יעורר השם יתברך את רוחו של אדם לשוב אליו, קשה לו מאוד להתפלל ולדבר דיבורים לפני השם, כי הצד שכנגד הקדושה, מסבב אותו מכל כיוון כל אחד עד כמה שהתרחק מן הבורא. ומחמת שלא יכול להוציא הדיבור "בדחילו ורחימו" ובחיות כראוי, לכן, כל הדיבורים והתפילות לא יוכלו לבקוע המחיצות והמסכים המבדילים בינו להשם יתברך, ונשאר למטה, מחוץ לקדושה.

כל זאת, עד שיזכה לשוב אליו יתברך באמת, וידבר דיבורים הראויים להתקבל בדחילו ורחימו מעומקא דליבא, בהתעוררות גדולה - ורק אז, בוקע הדיבור המאיר את כל המחיצות והמסכים המבדילים - ומעלה עמו את כל הדיבורים שהיו מונחים עד אז בתחתית המדרגה.

אך איך יזכה האדם לשוב אליו באמת, ולדבר דיבורים מעומק ליבו כראוי, מתוך תשובה שלמה? אלא שהעיקר הוא כשיודע כי מידת האמת בלבד היא תנחה אותו, וכי רצונו הוא ללכת בדרך האמת לפי מדרגתו.

שכר זיכוי הרבים בהפצת העלון תעמוד לזכות התורמים והמסייעים בהפצתו.
לתרומות ולהנצחות נא שלחו מייל: kdosheimeron@gmail.com

מה אהבתי

סמל הצדק

רצון
השם
בעומק
הפרשה

ההרג והרציחות בכל הדורות - השלמה לעקדת יצחק

...העקידה לא ניסיון ליצחק לבד היתה, רק התחלה לעבודה של מסירת נפש לה' ולישראל, וכיוון שניסיונו של אברהם ויצחק היה רצון ומחשבה שלא נשלמו בפועל לגמרי, כי אמר לו המלאך אל תשלח ידך אל הנער וכו', לכן כל מעשה ישראל הנהרגים על ידי עכו"ם שהוא להיפך, מעשה בלא מחשבה, תשלום עקדת

"ביום כזה ובימים כאלו צריכים אנו לשוב, כי גם כשהקריבו קרבן בהמה היו צריכים לשוב, מכל שכן בקרבנות קדושים כאלו"

מן המיצר קראתי ק-ה ענני במרחב ק-ה, קולי שמעתי אל תעלם אזר, לרווחתי לשוועתי... ובאמת פלא הוא איך העולם עומד אחר כל-כך הרבה צעקות, ואילו בעשרה הרוגי מלכות נאמר שצעקו המלאכים 'זו תורה וזו שכרה' וענתה בת קול מהשמים, אם אשמע קול אחד אהפוך את העולם למים. ועתה ילדים תמימים, מלאכים טהורים, אף גדולים קודשי ישראל הנהרגים ונשחטים רק בשביל שהם ישראל, שהם יותר גדולים מהמלאכים, ממלאים את כל חלל העולם צעקות ואין העולם נהפך למים, רק עומד על עומדו כאילו לא נגע לו הדבר חס וחלילה.

...ועתה אנחנו, שקשה לנו כ"כ לסובלם, הן צריכים להתפלל, לצעוק ולהתחנן לפניו יתברך שיעבירם ויסירם תכף ומיד מאתנו... אבל כל זמן שעודם בנו צריכים לקבלם באהבה, וכשדומה לנו שבעוד חודש יחלפו, ועבר החודש ולא חלפו, לא נתרגו בשביל זה חס וחלילה, רק צריכים לדעת שהוא יתברך יודע יותר מאתנו והוא אב ישראל, הוא ליבן של ישראל - והלב יודע מה נעשה בכל גוף וגם סובל עמו.

גם כשרואים את החורבות בדת ועבודת ה', אשר היסורים עושים... צריכים להתפלל אליו יתברך, שירחם ויגאלנו תכף ומיד, אבל אם חס וחלילה נמשך עוד שבוע ועוד חודש, אין רשאים שיפול רוחנו בנו, ומכל שכן שחס וחלילה לא יעלה שמץ של הרהור ופגם באמונה... אבל אם שוהה [הקב"ה] עוד יום ושבוע, אין צריכים להתעקש בזה.

...לכן ביום כזה ובימים כאלו צריכים אנו לשוב, כי גם כשהקריבו קרבן בהמה היו צריכים לשוב, מכל שכן בקרבנות קדושים כאלו. וכשחס וחלילה אין שבים ואין מקבלים על עצמם לעבוד את ה' מעתה, אפשר שואלים נפשות אלו במרום - אם כן למה נתקרבנו? (מתוך אש קודש להרה"ק מפיצסאנא ז"ע-ה"י ד', פ' שונים להירצחו עקד"ה)

מה הכוונה הרצויה בתיבות התפילה צוהר תעשה לתיבה וגו'. האיר אדוני אבי זקני הבעל שם טוב נ"ע, תיבה מרומז על מלה, שהוא נקרא תיבה, וזהו מה שאמר צוהר תעשה לתיבה, ואמר הוא ז"ל שתראה להאיר התיבה היוצא מפיך וכו', תחתיים שניים ושלישים תעשך.

ע"י הביטול לתיבות התורה מתדבקים בכוחה

מה הכוונה הרצויה בתיבות התפילה

א"ז מו"ר ז"ל [החידושי הרי"מ] הגיד בשם הרבנים [הבעש"ט]... כי תיבת נח הוא תיבות ואותיות התורה כו', שיוכל כל אדם להכניס עצמו בכל תיבה מתורה ותפלה ועל ידי זה, יוכל להנצל מכל הסתר. ואיתא, כל שהתיבה קולטתו, כי בודאי צריך האדם להיות ראוי לכנס תוך דברי תורה אבל ע"י הביטול בכלל ישראל יוכל כל אדם להתדבק בדברי תורה.

יש לומר כאן מרומז מה ששמעתי מן אדוני אבי זקני נ"ע כי בכל דיבור ודיבור יש עולמות נשמות ואלקות, וזהו שמרמזו כאן אצל התיבה, ותיבה הוא פירוש דיבור, וזהו תחתיים היינו עולמות שהוא מדרגה תחתונה, שניים הוא לשון משנה אותיות נשמה, והיינו נשמות, ושלישיים היינו אלקות, על שם הכתוב (שמות י"ד, ז) ושלישים על כולו, שהוא על ידי שהוא מושל ומנהיג את הכל, וכל אלה, תעשך, היינו התיבה והדיבור שתוציא מפיך יהיה בכוונה זו, ובאמונה שלימה, שיש בכל דיבור תחתיים שניים ושלישים, והם עולמות ונשמות ואלקות כנ"ל, והבן.

שפת אמת, נח תרנ"ד

(דגל מחנה אפרים פרשת נח)

בשעת הגזירה - להסתתר בצל התיבה

להתפלל בהתלהבות ובהתקשרות גדולה

...או יאמר על פי מש"כ בזהר הק' (ח"א ס"ג ע"א) בשעת הגזירה צריך להסתיר פניו מהמחבל שלא יראה פניו ויקטרג אותו, וזהו עשה לך [תיבת עצי...]. [בראשיתו, י"ד] להנאתך ולטובתך, דאם לא כן הרבה רווח והצלה לפניו בלא התיבה...

המכוון בתפלתו בכל הכוונות הידועות לו, אינו מכוון רק אותן הידועות לו, אבל כשאומר התיבה בהתקשרות גדול, נכלל בכל התיבה כל הכוונות מעצמן ומאליהן, שכל אות ואות הוא עולם שלם, וכשאמר התיבה בהתקשרות גדול, בוודאי מתעוררין אותן העולמות בעליונים, ועושה פעולות גדולות בזה.

(אגוד דננה, טו:)

ללמוד מדור הפלגה את כוח האחדות לעבודת השם

להתפלל בהתלהבות ובהתקשרות גדולה

הן עם אחד ושפה אחת. בזה"ק למד ק"ו לטוב, שמתאספין יחד לחפש עצה לעבודת השי"ת כל שכן שלא יבצר מהם כו' ע"ש.

לכן יראה אדם להתפלל בהתקשרות ובהתלהבות גדולה, ובוודאי יעשה בזה פעולות גדולות בעולמות העליונים, כי כל אות מעורר למעלה.

ואמר החי' הרי"מ זצ"ל, דלשון הפסוק משמע שקאי על ישראל שנקראו עם אחד ושפה אחת - לשון הקודש, שמיחד לו [לעם ישראל] ומבטיח ה' כי אם יתחברו ביחד, וזה החלם לעשות שזהו יהי' התחלת עשייתם, שיהי' באגודה אחת, ולא יבצר מהם כו'

למעלה.

וכמו שאמרנו (אבות פ"ד), כל כנסיה שהיא לשם שמים סופה להתקיים... כדי שנדע שהכל היה עבור ישראל ללמוד ק"ו הזה.

(צואת הריב"ש)

(שיח שרפי קודש)

חיים למוציאים

זווית אמונית
מגדולי הדורות זיע"א ויבנחמ"א

לפני מספר חודשים, ביום כ"ד שבט, ביום הולדתו הצ"ז של פוסק הדור הגר"מ שטרנבוך שליט"א, עלו למעונו שבשכונת הר נוף בירושלים עשרות בחורים כהנים מחוגים שונים, כדי לברכו בברכת כהנים במהלך תפילת שחרית בביתו.

לאחר תפילת שחרית, נשא הגר"מ שטרנבוך דברי חיזוק בפני הבחורים, והתייחס למצב הקשה בארץ ובעולם. היה זה לאחר שורת פיגועים ורעידות אדמה. הדברים אקטואליים ביותר גם עתה.

"אנחנו במצב קשה מאוד מאוד, בתנ"ך (זכריה י"ד ב) מבואר שחצי ירושלים ייחרב לגמרי לפני מלחמת גוג ומגוג, ואנחנו לא יודעים הפרטים בדיוק איך זה יהיה, אבל ברור שיהא חורבן נורא על כל מה שחטאנו לקב"ה כל הימים ועלינו להתעורר לתשובה".

"זה מכות מהקב"ה שדופק וצועק: למה לא רואים אצלכם מהפנה?!"

קשה מאוד לעבור כ"כ הרבה ניסיונות שהם בלא שיעור וגבול. מהר"ל דיסקין אמר לפרש מה שאומרים בהושענות "הושענא נא שלש שעות", שלש שעות האחרונות לפני ביאת משיח יהיה ניסיונות קשים באמונה. וכל אחד יתחזק, ובעז"ה נראה נפלאות שהכל תלוי בנו".

"אם רק חושבים על העתיד אפשר לדאוג מה יהיה", אמר הגר"מ, "אבל רק עם אמונה וביטחון אפשר להחזיק מעמד. ועלינו לדעת שכשם שהבהמה לא יכולה להבין מהו אדם, כך גם אנחנו בשום אופן לא יכולים להבין את הקב"ה, מדוע הוא רואה דם ישראל נשפך ושותק".

בסיום הדברים אמר הגר"מ: "השטן עובד עכשיו חזק, כי הוא יודע שברגע שהשי"ת יראה שאנחנו חוזרים בתשובה, הוא יבטל אותו לגמרי - בביאת משיח, והעבודה שלנו הוא להתחזק בלימוד, וכמו שאמר הגר"א שכל מילה ומילה של לימוד התורה זה מצוה בפני עצמה. ובעז"ה נראה נפלאות ממש, והשי"ת יעזור שנראה בעינינו את גאולת ישראל ואת משיח צדקינו".

"מה שקורה עכשיו בעולם זה מכות מהקב"ה שדופק על הדלת וצועק מה איתכם, למה לא רואים אצלכם מהפכה לפני החושך הגדול של המלחמה לפני ביאת משיח".

עוד אמר הגר"מ שטרנבוך לבחורים: המצב קשה מאוד. אנא מפניך אברת. לא יודעים אפילו איפה לברוח. אנחנו צריכים להחזיק מעמד, ולהמשיך להתגבר על הניסיונות הקשים עד שיבוא משיח צדקינו בקרוב. אנחנו צריכים להתחזק באמונה כי

כל המשלים פרשיותיו עם הציבור, מאריכין לו ימיו ושנותיו

"בניהמ"ד הנך עפר ואפר, אך ברחוב? בשבילי נברא העולם!"

ואפר', ומאידך, כשהאדם שבור ברוחו ובנפשו... ואומר לעצמו מה תועלת יש בתורתו ובתפילתו... אז צריך האדם להתחזק, 'שבילי נברא העולם', וחשיבות גדולה נודעת בשמים לעבודתו.

"והנה", אמר הרב, "באמינו משמשים שתי בחינות האמורות בכפיפה אחת, מצד אחד דורו של אברהם אבינו ע"ה ומאידך גיסא רח"ל דור המבול, שכאשר נמצאים בין כתלי הישיבה במחיצת בחורים העוסקים בתורה ויראת שמים היא בחינת דורו של אברהם אבינו ע"ה, אבל חלילה לפעמים יוצא האדם למקומות שאינם טובים, לרחובות מוכועים שם משמשת בחינת דור המבול.

"אם כן, כשנמצאים בבית המדרש או בין כתלי הישיבה, צריך האדם לדעת כי כל אחד ואחד חשוב הוא ממנו, וכפי שמביא הרמב"ן באגרתו הידועה שאם יחשב האדם במו ידו לו להתגאות יווכח לנכון כי מאומה בידו וחברו עולה עליו במעלתו, אבל כשיוצא האדם מד' אמות של הלכה לרחובה של עיר, והרחוב הרי אינו כפי שצריך להיות, אזי שם מוטלת עליו החובה להתנהג בבחינת 'יגבה לבו בדרכי ה'... על כל אחד ואחד לדעת כי חסיד אני ואין לו ח"ו שום שייכות אל הרחוב".

והדברים אקטואליים ורלוונטיים גם היום, יותר משלשה עשורים ומחצה לאחר שהושמעו ברבים, ויש מן הבחורים שנכחו באותו מעמד וזוכרים את הדברים עד עצם היום הזה - - -

הרבי ותיקן, בשם רבי יחיאל, אביו של בעל 'ישמח ישראל' מאלכסנדר זיע"א, לבאר את הדברים לפי דברי קדשו של הרה"ק רבי בונם מפרשיסחא זיע"א על מאמר חז"ל (סנהדרין לו.) "לפיכך כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם", וביאר: שצריך האדם להחשיב ולרומם את עצמו, ומאידך גיסא מצינו באברהם אבינו ע"ה שאמר על עצמו ואנוכי עפר ואפר, היינו בחינת ענווה ושפלות.

ואמר הרבי ר' בונם, שכל אדם מישראל צריך שיהיו לו שתי בחינות האלו, האחת 'אנוכי עפר ואפר', והשנית 'שבילי נברא העולם'. כשבא לידי גאות והתנשאות - עליו לזכור מאין בא ולאן הולך, על מנת להכניע ולכופף את יצרו, וזהו בחינת 'אנוכי עפר

היא שיחת

עבודות ומעשים על תלמודם של גדולי ישראל

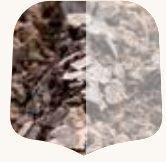
מי שהכיר את דמותו השגיבה של כ"ק אדמו"ר מלעלוב זי"ע, שנלב"ע בעיצומו של יום הכיפורים תש"ע, יודע עד כמה מילותיו היו חודרות לבבות. במעמד פתיחת הזמן, בחורף תשמ"ח, חידד הרבי לבחורי הישיבה במשא, עד כמה עליהם להיות גאים במי שהינם, לומדי תורה ושומרי מצוותיה, המשמרים את גחלת שרשרת היהדות ומעבירים אותה מדור אל דור. ונאים הדברים מאוד בימים אלה, שבהם אלף למטה - אלף למטה, וכנגד החיילים שבחזית, ישנם חיילי הרוח, ההוגים בתורה להצלחת המערכה.

וכה היו דבריו של הרבי הקדוש: "כתוב בפרשת השבוע, אלה תולדות נח, נח איש צדיק תמים היה בדורותיו וגו', וברש"י הק' הביא 'יש מרבותינו דורשים אותו לשבת, כל שכן שאילו היה בדור צדיקים היה צדיק יותר, ויש שדורשים אותו לגנאי, לפי דורו היה צדיק ואילו היה בדורו של אברהם לא היה נחשב לכלום', עכ"ל רש"י.

"הקושיה ידועה", אמר הרבי, "למה במקום שאפשר לדרוש לשבח יש שדרשוהו לגנאי? אלא", המשך

כתרגומו

מילים ומקראות
לאורם של אונקלוס ורש"י

בין חמר לחמר

וְתָהִי לָהֶם הַלְבָנָה לְאֶבֶן וְתַחֲמָר הִיא לָהֶם לְחֶמֶר (י"א ג')

ותרגומו: וְתַחֲמָרָא הִוָּהּ לְהוֹן לְשִׁיעַ

כתבו הראשונים (רש"י וביתר ביאר הרד"ק) שבגלל שאין אבנים בבבל הכינו אנשי דור הפלגה לְבָנִים לבנות מהן, ועל זה כתוב בפסוק "ותהי להם הלבנה לאבן" כלומר שהשתמשו בלְבָנָה במקום אבן. (וראה גם בראב"ע כאן ובדקדוק ובפירוש שבפירוש הראב"ע בשיטה אחרת שנדפס בסוף חומש 'תורת חיים' ובמכילתא ג').

וכע"ז ביאר הרד"ק גם את סוף הפסוק שכתוב "והחמר היה להם לחומר" שהחמר והחומר הם שני דברים שונים, החמר הוא עפר ומים מעורבים אבל החומר הוא מים וחול עם סיד, ואת הסיד היו

החמר הוא דבר אחד והחומר הוא דבר אחר. והנה רש"י פירש את סוף הפסוק "לחומר - לטוח הקיר" וכתב על זה בבאר בשדה שלדעת רש"י החמר והחומר הם אותו דבר, ולכן דעת רש"י שמש"כ בפסוק לחומר היינו פִּעֵל כלומר שאת החמר הם שמו על הקיר והוסיף שזו דעת אונקלוס שתרגם "לחומר" - "לשייע" וכמו שמצאנו בויקרא (י"ד מ"ב) "וטח את הבית" שתרגמו "וישוע ית ביתא" (והאמת שצ"ב לדעתו מה בא הפסוק להשיענו בזה וכי איזה פעולה יעשו בחמר אם לטוח בו את הקיר). אבל בדעת אונקלוס נראה שחמר לחוד וחומר לחוד וכנ"ל. ועיין בנפש הגר לשמות (א' י"ד) שכתב ג"כ שלדעת אונקלוס החמר איננו החומר אלא שכאן פירש אונקלוס את תיבת 'לחומר' שהיא פִּעֵל וכעין הבאר בשדה.

לתגובות והארות על המדור: targum4072@gmail.com

להקב"ה ולשוב בתשובה שלימה. הקב"ה ציווה את נח לבנות תיבה כדי שיוכל לעשות חסד עם בעלי החיים, ובאמצעות מעשיו הטובים להתקרב יותר להקב"ה.

רבי משה פיינשטיין מתרץ באופן דומה, שמצד ההצלה יש להקב"ה דרכים רבות להציל את בני האדם, אולם ציווה את נח לבנות תיבה כדי לזכות אותו שיקיים את ציווי הקב"ה, ותהיה לו מצווה נוספת, ולא מהיבט ההצלה.

וְהַבָּאִים יָנֹךְ וְהַקְבָּה מִנְּךָ בְּשׂוֹר בְּאֹ... וַיִּסְגֵר ה' בַּעֲדוֹ (י"ז, ט)

מדוע הקב"ה סגר את התיבה, ולא נח?

בכור שור מבאר שנה שאיר את דלת התיבה פתוחה, כדי שייכנסו בעלי חיים שלא ידעו על קיומם. משהגיע המבול, סגר הקב"ה את הדלת, והיה זה סימן שכל סוגי בעלי החיים נכנסו לתיבה.

המלבי"ם מבאר שהמילים "ויסגר ה' בעדו" משמיעות את ההשגחה הפרטית שליוותה את הכניסה לתיבה. לתיבה נכנסו גם מיני עופות שלאחר אחד יש כמה סוגי נקבות, כגון השִׁבּוֹי. לאחר שנכנסו כולם אל התיבה, בהשגחת הקב"ה, סגר עליהם את פתח התיבה.

רבי זלמן סורוצקין מתרץ שנה ראה שאנשי דור המבול לא חזרו בתשובה. עם זאת, ידע שעדיין נותרה אפשרות שאחד מהם (כבודי) ישוב מדרכו הרעה בסתר, ללא שיביחנו בו, ועל כן לא סגר את התיבה. נח השאיר זאת להקב"ה, שידוע מחשבות בני אדם. משראה הקב"ה, שאיש לא חזר מדרכו הרעה, סגר את התיבה.

התורה שאלתי

לימוד פרשיות התורה בדרך שאלות ותשובות
מתוך ספרי 'תורתך שאלתי' שחיבר הרב חגי ולסקי

עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי גֹפֶר קָנִים תַּעֲשֶׂה אֶת הַתֵּבָה (י, ט)

מדוע נדרש נח לבנות תיבה? מדוע לא נעשה לו גם הצלה?

רבי יהונתן אייבשיץ מבאר שנה היה אמור למחות בבני דורו על חטאייהם. משלא עשה כן ולא מיחה בהם, היה בכך פגם. ציווי הקב"ה לבנות תיבה היה מעין תיקון פגם זה, שיראו אותו בונה תיבה וישאלו לפשר בנייתה ומשישיב להם על המבול שעתיד לבוא על העולם, יקחו את הדברים לליבם ואולי ישוּבו מדרכם הרעה.

רבי זלמן סורוצקין משיב שטורח בניית התיבה לא היה לשוא, נח ובעלי החיים ישבו במשך שנים עשר חודש ב"מאסר" של הקב"ה, בתיבה ששטה במים ללא סוף, לא היה נמל שניתן לעגון בו, כל העולם היה מוצף במים. ה"כליאה" הייחודית, בהשפעת הסכנה ששררה מחוץ לתיבה, הביאה אותם להתקרב

לתגובות והארות על המדור: office@shaalti.co.il

רוצים לקבל את 'מה אהבתי' מידי שבוע ישירות למייל?

שלחו מייל ל- maahvti@gmail.com

אם הפסק היה מתפרסם אז, מה היו אומרים? העשיר המפרסם ראה שהפסיד עשרה מיליון דולר, ומרב הלם וצער נדם לבו

סיפור של שבת

נחה של החלטה

שמי אברהם ואני עוסק בבוררות. אנשים שיש להם סכסוך ביניהם מגיעים אלי, מקבלים קנן, וחוזמים שיקבלו את ההכרעה של הבורר. בכך אנשים חוסכים דינים ארכים בבית דין, ומצליחים להגיע להסכמה מוביל להגיע לדין תורה. פשוט, כל תהליך של בוררות הנו לפי דיני התורה הקדושה, וברוך ה' זכיתי לסייע ליהודים רבים ליטב את הסכסוך ביניהם.

במשך שלי מופיעים יהודים מכל שכבות הצבור, גם כאלו שעדיין אינם שומרי תורה ומצוות. בסענתא דשמאי קנתי נאמנות גם בקרב אנשים כאלו. הם השתכנעו שאם רוצים צדק אמיתי ודין של אמת, פדאי להם לדון על פי דיני תורה. הפעשה שאני רוצה לספר לכם עוסק בשני בעלי דין פבדים, שני עשירים בסדר גדל, שכל אחד מהם טען בעלות על שורה של בנינים. הטענות שלהם סבבו סביב רוח או הפסד של עשרה מיליון דולר. לאור גורלית הפסק הם החליטו לבוא אלי, פדי שאכרעי ביניהם.

החמר הכיל המוני מסמכים, ראיות, חוזים, אסמכתאות, ואני הצרתי לקרא את כל החמר, בלי לדלג על שום פרט, ואחר כך לערוך את הפסק בכבד ראש, ולהוציא לאור דין אמת. השבתי פחות או יותר פמה ימי עבודה אצטרוך להקדיש לכך, ובסופו של דבר הודעתי ללקוחות שעד סוף החדש, שיהיו ביום ששי, יהיה הפסק מוכן.

קבעתי תאריך פזה שאוכל לעמוד בו, מפני שהיה לי חשוב לעמוד בדבורי. הרבה מהמוניטין שיצא לי, בסענתא דשמאי, קשור לזה שאני מתאמץ לשמור על מוצא פי ולעמוד באומים. עבדתי קשה, קראתי את כל האותיות הקטנות, הסעיפים והפוזיות, למדתי את החמר היטב ואחר כך נגשתי לעמק הענין ההלכתי. אכן, בסופה של עבודה מיגע ערבותי את הפסק, שדרש גם הוא נסוח שקול ומחשב, ובאותו יום ששי, כפי התאריך שנקבעתי, נגשתי אל המפוסט במשרד ונתתי לה פקדה "הדפס". עוד רגע קט, והפסק יצא לאור.

אפס. המפוסט אינה מגיבה. אני בודק את המכונה, והכל נראה תקין. אולי יש משהו שתקוע בפנים? אני מרים את החלק העליון של המפוסט, אבל אז נחוצה

עיני על השעון. עכשו חצות היום בדייק.

יום ששי, ערב שבת פחצות, ואני עומד במשרד וצריך להקדיש רק עוד פמה דקות פדי לשכנע את המכונה לעבד. מצד שני יש לי קבלה שאני עומד בה כבר שנים, מאז שלמדתי מסכת פסחים, דף נ - העושה ולאמעה אינו רואה סימן ברכה לעולם. אחרי שלמדתי את כל הענין שמוכא שם, במקרא, ועינתי בדברי הפוסקים בשלחן ערוך, החלטתי החלטה נחושה - בערב שבת וי"ט, מחצות ואילך, אני סוגר את המשרד ופונה להקנות לקראת שבת קדש. ברוך השם, מאז שקבלתי זאת על עצמי, אני עומד בזה שבוע אחרי שבוע. גם השבוע?

בתוכי מתגוששות שתי דעות. העורף דין של הלכות שלי, שמחקה לפסק, והנאמנות שהשגתי בישר על ידי העמידה באומים. הרי העבודה היא משלמת פהגו, ואני צריך להוכיח שהתשלום שזה את העבודה, ומצד שני יש לי כבר קביעות, להפסיק פחצות.

משהו בתוכי דחק בי להתעסק עם המפוסט רק עוד פמה דקות, הן בלי להדפיס את הפסק ולחתם על כל עמוד אין ערוך לכל העבודה, אבל הקב"ה רחם עלי, ואל מוחי נכנסה מחשבה טהורה. חשבותי, הן העורף דין לא נמצא אתי פאן פחד ועומד עלי שאגיש לו את הפסק הערוך, אבל הקב"ה נמצא גם נמצא! הוא פאן, רואה הכל. יודע את השעה ואת ההחלטה, רואה אותי ומתבונן בי, מעמיד אותי בנסיין ומבקש ממני לעמוד בו, כמו קורא אלי: "אברהם! אברהם!", ואני, מה אומר? "הניני!"

באותו רגע מפלא הפגתי ערוך אל המשרד, ונעלתי את הדלת, פשאני מניח מאחוריה את כל עניני העבודה. יהיה מה שיהיה, אחרי חצות לא עובדים.

אחרי פשעה התקשר אלי העורף דין לשאל מה עם

הפסק. התנצלתי שאכן סימתי את מלאכת הפתיחה, אבל המפוסט קרטעה. ביום ראשון בע"ה הוא קבל את כל החמר.

סבר וקבל.

שבת קדש פרשה את פנפיה, ואני זכיתי לחוש הפעם כי הקרבותי קרנן להשם. בהרגשה זכה וטהורה קבלתי את פני שבת הפולכה.

ביום ראשון העורף דין מתקשר אלי, ואני אומר לו: כן כן, כבר נגש להדפיס את זה. אבל העורף דין עונה לי בחזרה: "רגע רגע, אל תמהר להדפיס, העשיר שאתה פסקת בדין שלו, קבל בשבת דם לב, ובקשר ליוזשים זה ספור חדש".

הייתי המום. דם לב! פמה ארעי הוא אדם. מתעקש על עשרה מיליון דולר, ואינו יודע אם יוכל להנות מהם. העשיר הזה, היה בצד המפסיד! הוא היה אמור לדעת על הפסק כבר ביום ששי. אתם יודעים מה זה אומר? אם הפסק היה מתפרסם אז, מה היו אומרים? העשיר המפרסם קבל דם לב בגלל האכזריות של הבורר. הוא ראה שהוא הפסיד עשרה מיליון דולר, ומרב הלם וצער נדם לבו. הלכות הזה היה אדם מפרסם מאוד, ואין ספק שהתקשרת היתה עושה מטעמים מהספור הזה... הייתי עלול לאבד את הנאמנות שלי, ולסגור את המשרד אחת ולתמיד. אבל הקב"ה רחם עלי, ואיש לא חושב שיש קשר בין הפסק לדום לבו של העשיר. המפוסט לא עבדה ואני זכיתי לעמוד בנסיין פאותו רגע גורלי של חצות היום בערב שבת.

למדתי פרק חשוב פתיים. קל נגיעים לקבל קבלות טובות, אבל כשיש סיעע מן השמים וזוכים גם לעמוד בהן עד הסוף, רואים את ההצלחות שהן קביאות. ברוך השם שזכיתי לראות את הברכה.

(מתוך גיליון העגחה פרטים, שיעור 49 בשער הבחון)

שאלות השבוע

שאלות שבועיות לעידוד ורישית בקיאות בפרשת השבוע ובמפרשי החזרה

||| אור החיים

- איזה פסוק כתב רבנו כלפי נח שהיה איש צדיק?
 וצדיק באמונתו יחיה
 וצדיק יסוד עולם
 האף תִּסְפָּה צְדִיק עִם רָשָׁע
- והמים היו הלוך וחסור
 חלק מהם הלוך וחלק מהם חסור
 בתחילה הלוך ואח"כ חסור
 בתחילה חסור ואח"כ הלוך
- האם הבהמות והחיות באו לתיבה מעצמם
 הטהורות כן, והטמאות לא
 כולם באו מעצמן
 שנים מעצמן גם בטהורות, והשאר טרח נח בעצמו
- למה הושיט נח ידו חוץ לתיבה לקחת את היונה?
 חש שמא אין לה כח לענוף יותר ותיפול במים
 לקיים מה שנאמר 'יונה מצאה בו מנוח'
 כי ידע שרק בפעם השלישית תסיים שליחותה
- מדוע סיפר הכתוב שיצא תרה 'מאור כשדים' לחרן?
 כשראה שלא נולדו בנים לאברם בנו, עשה שינוי מקום
 ללמדנו שהיה אברם חשוב שנסעו ושינו כולם
 המקום בשבילו
 שתי התשובות נכונות

||| ספר החינוך

{שאלות ע"פ ספר החינוך ב"אגרת המחבר"}

- מי הוא 'החוט המשולש' עליו ביסס רבנו את ספרו?
 רבי יצחק אלפסי
 רבי משה בן מימון
 רבי משה בן נחמן
- מה התועלת שיכולה להגיע מסידור תרי"ג מצוות על סדר הפרשיות?
 יתעוררו בהן הנערים וישבו מהשתגע ברחובות הערים
 ישאלו איש אל רעהו: "מצוות שבת זו כמה?"
 שתי התשובות נכונות
- מה כתב רבנו על המתקנים שגיאאות בספרו?
 מק-ל שדי תהא שלמה משכורתו
 ענוש יענש
 לא טוב הדבר
- כמה מצוות נוהגות בזמן הזה?
 שלש מאות שישים ותשע
 מאתיים ארבעים ושמונה
 שלוש מאות שישים וחמש
- כמה מצוות תמידיות שחיובן על האדם בכל רגע?
 עשר מצוות
 שש מצוות
 עשרים ושש

||| מקרא

- כמה היה גובה התיבה?
 שלש מאות אמה
 חמישים אמה
 שלושים אמה
- מתי התחיל המבול?
 בשנת שש מאות לחיי נח
 בשנת שלש מאות לחיי נח
 בשנת שבע מאות לחיי נח
- כמה פעמים שלח נח את היונה
 שתי פעמים
 שלש פעמים
 פעם אחת
- היכן נחה התיבה לאחר המבול?
 הרי אררט
 הר סיני
 הר המוריה
- בני נח היו?
 קין והבל
 שם, חם ויפת
 כנען, גומר ומגוג

||| תרגום אונקלוס

- את האלוקים התהלך נח
 ביראת ה'
 באהבת ה'
 בדרך ה'
- מה פרוש 'קָנִים'
 עצים
 עופרת
 מדורים
- 'טורי קרדו' הם?
 הרי אררט
 ראשי ההרים
 ניונה
- איזה עלה הביאה היונה בפיה?
 עלה זית שבור
 עלה זית שלם
 היונה לא מצאה מנוח לכף רגלה כלל
- וירד ה' לראות את העיר
 לראות ולהביט כפשוטו
 לנקום ולהעניש
 לשרוף את העיר

||| רש"י

- 'מבול' - מה פשר שם זה?
 שביילה ובלבל את הכל
 שהוביל את הכל מן הגבוה לנמוך
 שתי התשובות נכונות
  - כמה באו מן הבהמה אשר איננה טהורה
 שנים מכל - אחד זכר ואחד נקבה
 שנים מכל - שנים זכר ושנים נקבה
 שבעה זכרים ושבע נקבות
  - 'כי אותך ראיתי צדיק' מדוע לא נאמר 'תמים'?
 כי כבר נאמר בתחילת הפרשה
 כיון שירד נח מעט בתמימותו
 שאומרים מקצת שבחו של אדם בפניו, וכולו שלא בפניו
  - מדוע עיכב ה' את המבול עוד שבע ימים נוספים?
 נתן להם ארכה נוספת אולי יחזרו בתשובה
 אלן שבעת ימי אבלו של מתושלח שחם הקב"ה על כבודו
 בזכות שבעת ימי המלואים של המשכן שעתידים להיות
  - 'ויעש נח' מה עשה?
 סיים את בניין התיבה
 סיים הכנסת החיות אל התיבה
 בא אל התיבה
- ## ||| רמב"ן
- מה סדר תולדותם, מי הגדול ומי הקטן?
 שם, חם ויפת
 יפת, שם וחם
 יפת, חם ושם
  - מדוע נחתם גזר דינם על הגול?
 כי זו מצוה שכלית, אין בה צורך לנביא מזהיר
 מכיון שהוא רע לשמים ורע לבריות
 שתי התשובות נכונות
  - למה כותב הכתוב 'ויעש' או 'וכן עשה'?
 להרבות שכרו
 לבאר כי לא הפיל דבר מכל אשר צויה
 להורות כי התגבר על קשי השטן והצליח לעשות ציווי ה'
  - מתי הגיעו החיות והבהמות אל נח אל התיבה?
 רק ביום שהתחיל הגשם, קיבץ אותם ה' ברגע אחד
 ביום שצויה ה' את נח על התיבה
 שבוע לפני המבול
  - האם הגיעו בני נח אל מעלת הנבואה?
 כן
 לא, ובדאי חם לא הגיע למעלת הנבואה
 ב' דעות ברמב"ן

במדור זה יוצגו מדי שבוע השאלות של 'מה אהבתי' בששה מסלולים שונים. לומדים את הפרשה, מתקשרים לקו מה אהבתי, 0795-100-200 עונים על 'שאלות השבוע' ונכנסים להגרלות הענק מדי שבוע

